

Maria i la polsera màgica

Hola sóc Maria, una xiqueta de huit anys molt curiosa i divertida i visc prop de la mar.

Quan hi ha tempesta, m'agrada anar a passejar per la platja al dia següent perquè la mar deixa moltes coses a la vora i m'encanta trobar tresors.

Ahir, va haver una tempesta molt forta i acabe de dir als meus pares que vull anar a trobar tresors i m'han dit que sí! I aquíestic, passejant, buscant i... què és això que brilla? Es una polsera d'or amb una campaneta i un paper en el que posa: *"Aquesta polsera és màgica, pots demanar tres desitjos"*. Quina tonteria, però la polsera és bonica, me la quede i vaig cap a casa.

He arribat a casa i el meu gat, Michi, ha tirat la vidriola amb tots el meus estalvis per la finestra i ha caigut en una claveguera. Llavors, pense en la polsera del desitjos i em concentre amb totes les forces i dic: "Desitge un milió d'euros!"

Quan obri els ulls, només veig una gosseta. Encara que no era el que havia desitjat, la veritat és que sempre he volgut tindre una gosseta.

Vaig a acariciar-la però se'n va corrent. La perseguisc fins al jardí, on es posa a excavar. Finalment, ha trobat alguna cosa. Mire al forat i veig una cosa dura al fons, era un cofre ple de diners, hi haurà como un milió d'euros. Vull donar una abraçada a la gosseta però ha desaparegut. Corrent, agafe la polsera i amb els ulls tancats demane: "Que torne la meua goseta!"

Encara no he obert els ulls i s'escolten uns lladrits, la gosseta ha tornat. Ha de tindre un nom, es menuda, prima i de color marró clar. L'anomenaré Canela!

Amb tot aquest soroll, apareix el meu germà major, Marcos, el xiquet més pesat del món.

-Però, què estàs fent? Calla ja! que no puc sentir la meua música. I d'on ha surtit eixe gos? Si no m'ho dius ho diré a la mare –diu Marcos.

-És que he trobat una polsera màgica que dóna desitjos – li conteste.

-No m'ho crec. A veure, jo desitjo, desitjo ...convertir-me en un ratolí!– diu Marcos, que agafa la polsera.

I dit i fet, es converteix en un ratolí menut i fastigós. Tinc que trobar una solució. Agafe la polsera i veig que a la campaneta posa en xicotet: *“Si vols desfer els desitjos només tens que tocar aquesta campaneta.”*

Així que no me ho pense, toque la campaneta i, de sobte, desapareix Canela, el milió d'euros no està i el meu germà torna a ser el de sempre.

-Gràcies germaneta, has renunciat a tot per mi.– diu Marcos.

-De res, però per al meu aniversari, que és d'ací sis dies, vull una gosseta menuda, prima i de color marró clar– li conteste.